

Ректору
Тернопільського
національного
економічного
університету
Юрію С. І.

Шановний
Сергію Іллічу!

Щиро вітаю Вас із здобуттям золотої медалі студенткою Тернопільського національного економічного університету Меркушиною Анастасією на Чемпіонаті світу з біатлону серед юнаків та юніорів, який відбувся у Фінляндії з 20 по 26 лютого 2012 року.

Пишаємося, що Ваші студенти гідно утверджують Україну у світовому спортивному товаристві.

З повагою,
Міністр Д. В. Табачник

Читайте у випуску:

Тиждень рідної мови у ТНЕУ
(на 10 стор.)

Формула успіху від Марини Нагари
(на 5 стор.)

Відомі випускники Університету
(на 6-7 стор.)

Гість редакції - доктор технічних наук, професор, декан ФКІТ М. П. Дивак
(на 8-9 стор.)

До 50-річчя ТНЕУ «Віхи історії»
(12-13 стор.)

Гуртожиток - наш другий дім
(на 16 стор.)

У Фінляндії звучав Гімн України

на честь студентки Тернопільського національного економічного Університету Анастасії Меркушиної - Чемпіонки Світу з біатлону серед юнаків та юніорів в естафеті 3 x 7,5 км!

Чемпіонат Світу відбувся у місті Контіолахті з 20 по 26 лютого 2012 року. В Університеті у цей час проходив тиждень рідної мови. І другокурсниця факультету міжнародного бізнесу та менеджменту ТНЕУ Анастасія Меркушина долучилася до загальноуніверситетських заходів, титанічною працею здобувши перемогу!

Щиро вітаємо Чемпіонку! Бажаємо Анастасії вдалих стартів та нових упевнених перемог!

Розмову з Чемпіонкою Світу читайте на 2-й стор.

Гордість Університету

Золото для України вигорала студентка ТНЕУ!

З Чемпіонкою Світу Анастасією Меркушиною ми домовилися про зустріч на кафедрі спорту, де працює її мама - тренер Ірина Меркушина. Сімнадцятирічна дівчина сиділа за столом біля вікна, уважно вчитуючись у "Менеджмент".

- Чемпіонку Світу цікавить такий серйозний предмет? - привітавшись, запитала я у Насті.

- Менеджмент - моя спеціальність, адже я - другокурсниця факультету міжнародного бізнесу та менеджменту, і цей предмет я вивчаю із задоволенням, - усміхаючись сяючими очима, відповіла студентка.

- Анастасіє, минулоріч "Університетська думка" уже розповідала про твої досягнення у спорті. А як справи нашої студентки у році 2012?

- Уже з самого початку 2012-ї видався насиченим. Так, на початку січня у складі збірної команди я представляла Україну на I Зимовій юнацькій Олімпіаді, яка проходила в м.Інсбрук (Австрія), де ми вигорали четверте місце у змішаній естафеті. Взагалі-то ми мали бути п'яті, але французи, котрі йшли четвертими, помітили, що росіянка повернула замість фінішу на штрафну трасу - вона просто переплутала коридор. Дівчина уже за дві чи три секунди оговталася, але... За це порушення команду "зняли".

Наприкінці ж січня - на Чемпіонаті Європи серед юніорів я показала найкращий свій результат - 13 місце у гонці з переслідуваннями, і команда, несподівано, у змішаній естафеті зайняла третє місце. У спорті - як в лотереї... Але помилка суддів, недоінформованість чи секундне запаморочення голови - і все пропало.

- Які ще були випадки, котрі вартували команді перемоги?

- Пригадую, як одного разу канадієць уже фінішував з прапором, що означає - він виграв, приніс Олімпійську медаль своїй країні... Але перед тим він забув пройти штрафне коло, і в нього забрали дві хвилини. Здавалось би, всього дві хвилини, але спортсмен вже із першого автоматично посів сьоме місце.

- А ти така молодчинка - вигорала для України золото!

- Так, у лютому - на Чемпіонаті світу серед юнаків та дівчат ми із Юлею Бригінець (із Чернігівщини) та сумчанкою Юлею Журавок, якось зовсім неочікувано, потрапили у трійку і спокійно відпрацювали. Дівчата привезли мені великий відрив... І для мене уже було найважливіше - не зайти на штрафне коло і потрапити 5 із 5. У біатлоні дозволяється, і я взяла додаткові патрони (для підстраховки) й в естафеті зайняла перше місце - отримала "золото", а над містом Контіолахті (Фінляндія) 22 лютого 2012 року зазвучав Гімн України!

- Що ти відчувала, стоячи на п'єдесталі слави?

- Емоції мене переполювали... Я вичерпала усі сили, через що не змогла взяти участь у гонці переслідування. Тренер мене заспокоїла і сказала, що уміння налаштуватися прийде з часом.

Ми бачилися рік тому... Але за цей час Анастасія змужніла, відповідальнішою... Я запитала, про що мріє Чемпіонка світу Анастасія Меркушина? І почула у відповідь: "Про Олімпійське золото!". У березні на Анастасію чекає Чемпіонат України, відкритий Чемпіонат ДЮСШ, - побажаймо студентці нових перемог. Адже кожна, навіть найменша перемога, наблизитиме Анастасію Меркушину до її заповітної мрії.

З Чемпіонкою Світу розмовляла Марія Баліцька

...Мелодійна моя, промениста, як земля, твій багатий словник!
Українська мова пречиста, ти у серці народу навек!

УТНЕУ 23-24 лютого 2012 року відбулася дев'ята Міжнародна науково-практична конференція молодих вчених «Економічний і соціальний розвиток України в XXI столітті: національна ідентичність та тенденції глобалізації».

Організувала конференцію Рада молодих вчених ТНЕУ. Співорганізаторами конференції виступили Російський університет дружби народів, Азербайджанський державний економічний університет, Вроцлавський економічний університет та Білоруський державний економічний університет.

Мета проведення конференції – налагодження міждержавних та міжрегіональних молодіжних наукових зв'язків у контексті реалізації інноваційної стратегії розвитку України та забезпечення соборності держави, розроблення практичних рекомендацій щодо забезпечення стабільності функціонування соціально-економічних систем всіх ієрархічних рівнів в умовах нестабільної ринкової кон'юнктури.

Організаційний комітет конференції

IX Міжнародна конференція молодих вчених

Для участі в конференції надійшло 350 заявок від молодих науковців з 90 вищих закладів освіти і науково-дослідних установ НАН України, 17 органів влади, державних установ та комерційних організацій всіх регіонів нашої держави, 15 зарубіжних країн – Азербайджану, Білорусі, Болгарії, Великобританії, Вірменії, Грузії, Китаю, Латвії, Німеччини, Польщі, Росії, Словаччини, США, Фінляндії та Швеції. Безпосередньо в роботі конференції взяло участь понад 180 молодих науковців. За результатами роботи молодіжного наукового заходу видано дві частини збірника тез доповідей учасників конференції. Участь в роботі конференції взяли керівники регіональних органів державної виконавчої влади та органів місцевого самоврядування. Конференція проходила в пленарному й секційному режимах. Науковий захід працював за п'ятьма секціями, які очолювали члени Ради молодих вчених ТНЕУ. Високий науковий статус конференції забезпечували наукові арбітри – провідні науковці ТНЕУ – доктори наук, професори.

За результатами роботи конференції аналітичну записку та рекомендації, які направлені профільним комітетам Верховної Ради України, Президенту України, Кабінету Міністрів України, місцевим органам державної виконавчої влади та органам місцевого самоврядування.

У Тернополі практично реалізують Соборність України, - вважають учасники конференції з Донецька, Сум, Києва, Ірпеня, Вроцлава...
Юрій Мискін – к.е.н., доцент Національного університету державної податкової служби України:

– Упродовж дев'яти років лютнева конференція у ТНЕУ є взірцем інтеграційних процесів у молодіжній науці. Проблеми, які виносяться на розгляд, завжди є актуальними і мають не лише теоретичний науковий зміст, а й реальну прикладну важливість. А рішення які пропонуються учасниками конференції постійно носять нестандартний творчий підхід. Хочеться відмітити дуже високий організаційний рівень конференції. Здавалося б краще неможливо, але кожного року Рада молодих вчених ТНЕУ вигадує щось нове, щоб здивувати учасників. І разом з конференцією зростають і її учасники.

Юрій Петрушенко – к.е.н., доцент, докторант Сумського державного університету:

– Ось уже дев'ять років поспіль, у лютому місяці, в ТНЕУ Рада молодих вчених організує всеукраїнське свято для молодих економістів України та сусідніх країн. Це свято зветься – науково-практична конференція молодих вчених, або як його назвали у минулі роки – «маленький Давос». Це своєрідний науковий майданчик, на якому нове наукове покоління демонструє своє бачення майбутнього нашої держави та, врешті-решт, формує інтелектуальне ядро національної економіки України. Багато молодих кандидатів та докторів економічних наук перед тим, як отримати науковий ступінь, пройшли школу апробації на цій найрейтинговішій конференції молодих вчених. Із повною відповідальністю стверджую, що в Україні не має конференції такого високого рівня і не тільки за масштабами проведення (територіальними, вузівськими), а й за формою та змістом. Ця конференція є святом душі, оскільки на ній збираються справжні друзі.

Анетта Зелінська – доктор, ад'юнкт Вроцлавського економічного університету, Польща:

– Приємно, що рівень та потенціал конференції з кожним роком зростає, розширюється її географія, про що свідчить величезна кількість учасників не тільки з різних регіонів нашої країни, а й зарубіжжя. Завжди із великим задоволенням беру участь у цьому заході, адже тут збираються молоді, талановиті люди, з якими цікаво та жваво обговорюємо останні новини в науковому світі.

Щетинська Яна – к.е.н., доцент Донецького національного університету:

– Коли наші політики про соборність України лише говорять, то тут в Тернополі її практично реалізують.

Співпраця між молодими науковцями наших вишів, яка має вже 12-річну історію, доводить спільність наших поглядів на європейське майбутнє України.

Я щаслива ще і ще раз приїхати в Тернопіль – місто, де живуть мої друзі...

**Мово рідна, слово рідне, хто вас забуває,
той у грудях не серденько, тільки камінь має. (С. Воробкевич)**

Погляд зблизька

Аріна Бачук: «Жінка, зі своєю мудрістю та прагненням до гармонії, урівноважує цей світ з його неконтрольованою агресією та боротьбою амбіцій»

У навчальному управлінні Тернопільського національного економічного університету завжди людно – студентам весь час щось потрібно... І коли запити студентів вирішує також студентка, – тоді навіть три-п'ять чекання за довідкою не засмучує...

- Де взялася у навчальному управлінні привітна Аріна Бачук?
- Проходжу практику. Взагалі, я навчаюся на факультеті економіки та управління за спеціальністю документознавство та інформаційна діяльність нашого Університету (група ДІД-41). Усі 4 роки навчання мене цікавило, як можна так ефективно управляти великою кількістю студентів, і коли випала нагода попрактикуватися у навчальному управлінні, - я охоче погодилася.

- Аріна, яку роботу тобі вже довіряли?
- За цей короткий час я вже встигла багато чому навчитися, що знадобиться мені в майбутньому. Робила звірку з актом передачі в архів особових справ студентів. Заповнювала бланки статистично-облікової документації. Також була в архіві Університету, де перевіряла наявність необхідних документів в особових справах.

- Чи хотіла би ти щось змінити у діяльності навчального управління?

- Я б нічого не змінювала. Найбільше, що мені сподобалося це - привітність колективу, які, незважаючи на напружений графік роботи, завжди залишаються доброзичливими та усміхненими.

- Аріна, студенти – веселі і життєрадісний народ, який, попри зацікавленість у професійному розвитку, щиро вірить в дружбу, чекає на найінтенсивніші почуття... А яка твоя група?

- Моя група – це друга сім'я, хоч і маленька, але сповнена сил, мрій і планів на майбутнє. Ми сваримося і миримося, сходимось і розходимося інтересами та вподобаннями, але завжди тримаємося гуртом, допомагаємо один одному. Ми не тільки разом навчаємося, а й разом проводимо своє дозвілля на різноманітних заходах (пікніках, вечірках, походах). Усі мої одногрупники особливі, більшість із них - мої друзі.

- Чим захоплюється Аріна Бачук?

- Насамперед мені все цікаво, що пов'язане із навчанням. У школі займалася танцями, спортом, проте зараз не знаходжу часу на репетиції. Люблю проводити час в колі родини.

- При такій зайнятості, мабуть, зовсім не вистачає часу на друзів?

- Незважаючи на свою зайнятість, друзі є невід'ємною частиною мого життя, без дружби моє життя було б неповноцінним. Я маю багато справжніх друзів, які завжди мені допомагають у будь-якій ситуації.

- Яка ти у навчанні?

- Серйозна і відповідальна. Завжди розраховую тільки на власні сили. Ці якості я розвинула в собі ще в школі, де завжди намагалася бути ініціативною та самостійною.

- Аріно, що плануєш найближчим часом і на перспективу...

- Найближчим часом намагатимусь вдало пройти практику і захистити її, успішно скласти сесію, а потім - державні іспити. Опісля – вступити на 5 курс. А в майбутньому – прагнути досягнути успіхів у кар'єрі та створити міцну і щасливу сім'ю.

- Як ти думаєш, що у житті важливіше: кохання чи кар'єра?

- Кохання важливіше за роботу і кар'єру, адже коли ти маєш близьку людину, яка може вислухати тебе та підтримати у скрутні хвилини, це набагато цінніше, ніж кар'єра. Якщо людина щаслива у сім'ї, тоді вона полюбить будь-яку роботу й буде завжди успішною.

- Аріно, якою, на твою думку, є місія Жінки на Землі?

- Самореалізуватися у сім'ї, де пануватиме гармонія інтересів і взаємин. Батьки народили мене, і я також хочу дати світові своє відтворення. Оскільки жінки не просто дають життя, вони можуть зробити його достойним, і не лише для себе. Жінка, зі своєю мудрістю та прагненням до гармонії, урівноважує цей світ із його неконтрольованою агресією та боротьбою амбіцій.

Ось така вона – ніжна, творча, стримана, відповідальна Аріна Бачук, яка, активно шукаючи себе, залишається сучасною і чарівною.

Придивлялася до студентки Марія Баліцька

Новини навчально-виховного процесу

Виконання завдань, що постали перед вищою освітою, вимагають пошуку шляхів удосконалення навчально-виховного процесу, розроблення нових методів та організаційних форм взаємодії викладача і студента. Важливим фактором підвищення ефективності навчального процесу є забезпечення внутрішньої мотивації студентів, організація їх самостійної навчальної і наукової діяльності, формування у них навичок самоосвіти та саморегуляції, готовності до постійного поповнення знань, розвитку творчого мислення, позитивного ставлення до навчання та визнання педагогіки співробітництва.

З'ясування основних теоретичних і практичних аспектів проблеми навчальної мотивації у вищій школі та визначенню перспектив її вирішення присвячено методичний семінар «Мотиваційний підхід до організації навчального процесу у вищій школі», який відбувся 27 грудня 2011 року на кафедрі міжнародних фінансів Україно-німецького економічного факультету ТНЕУ. У заході активну участь взяли викладачі кафедри міжнародних фінансів, студенти першого, третього та п'ятого курсів УНЕФ, декан факультету Юрій Гайда та старший викладач кафедри психологічних і педагогічних дисциплін ТНЕУ Оксана Коваль.

Відкриваючи роботу методичного семінару, докторант кафедри міжнародних фінансів Наталя Кравчук зазначила, що визначена тема обговорення набуває особливої актуальності й гостроти в контексті змін парадигми розвитку вищої освіти, позаяк проблема навчальної мотивації і врахування потреб особистості студента є центральною в організації навчального процесу у вищій школі. Наталя Ярославівна також оприлюднила результати моніторингового дослідження на предмет виявлення типу мотивації студентів та визначення рівня володіння викладачами основними методами стимулювання навчальної діяльності майбутніх фахівців.

Коваль О. Є. у своєму виступі розкрила сучасні методичні прийоми і технології викладання економічних дисциплін у вищій школі, виокремила низку особливостей інтерактивного навчання, які є важливими і цінними у формуванні внутрішньої навчальної мотивації студентів, а також визначила закономірності успішної професійної діяльності педагога – майстра своєї справи.

Під час роботи семінару розгорнулася конструктивна дискусія щодо сучасних підходів активізації навчального процесу у ВНЗ. Активну участь в обговоренні актуальних питань формування навчальної мотивації взяли доценти Ю. І. Гайда, О. С. Пруський, О. В. Годованець, А. О. Рожко, О. Ю. Мелих, І. Я. Зварич, ст. викладач В. Ю. Безгубенко, викладач Ю. М. Клапків.

Підводячи підсумки роботи методичного семінару, декан факультету Юрій Іванович Гайда відзначив актуальність проведення подібних заходів та висловив слова вдячності присутнім за цікаву і плідну дискусію.

Учасники семінару отримали методичні посібники «Мотиваційний підхід до організації навчального процесу у вищій школі», які укомплектовані словником-довідником ключових понять і термінів, набором ділових і сюжетно-рольових ігор, тестів, виробничих ситуацій, педагогічних задач, використання яких допоможе підвищити рівень навчальної мотивації у ВНЗ.

Оксана Коваль,
ст. викладач кафедри психологічних і педагогічних дисциплін ТНЕУ

Для майбутньої національної і літературної мови України, нехитба вказівка, куди мусить йти її розвій. (І. Франко)

Отриманий кредит визнання, Або Формула успіху від Марини Нагари

Кажуть, що людина вільна у виборі лише першого кроку, а всі решта залежать від нього. Успішним він буде, чи ні – питання часу. Головне – це віра у власні можливості та сили, відсутність страху перед випробуваннями та лабіринтами життя. А що думає з цього приводу багаторічна авторка “Університетської думки” Марина Нагара?

- Марино, від чого залежить успіх?

- Я з гордістю можу сказати, що зробила правильний крок у своєму житті, вступивши до Тернопільського національного економічного університету. Навчаючись на факультеті міжнародного бізнесу та менеджменту, я зрозуміла формулу успіху, до якої входять три складові: ґрунтовні знання, стійка наполегливість та непохитна віра у власні сили. Визначити елементи формули було досить просто, адже я отримала ґрунтовні знання від високопрофесійних викладачів та практиків у сфері менеджменту ЗЕД, досконало оволоділа двома іноземними мовами, брала участь у Міжнародних науково-практичних конференціях, була головою студентського профбюро факультету, активно брала участь у громадському та культурному житті Університету.

- Із формулою успіху все зрозуміло... А як же його величність – щасливий випадок і чи усім він трапляється у житті?

- З плином часу до своєї формули успіху я додала ще один елемент – щасливий випадок, шанс. Хоча переконано, випадок може трапитись в житті лише підготовленої людини, яка планує цілеспрямовано, діє позитивно та добивається всього завзято.

- Щасливий випадок Марини Нагари...

- Перемога у конкурсному відборі програми “Стажування у Верховній Раді України”. Я пройшла річне стажування у Комітеті закордонних справ, який займається налагодженням міжпарламентських зв'язків, організацією міжнародних зустрічей та переговорів, зіставленням нормативно-законодавчих актів України із зарубіжними правовими стандартами. До його складу входять досить відомі депутати, тобто я мала змогу поспілкуватись із Тарасом Чорноволом, Оксаною Білозір, Андрієм Шкілем, Олександром Кожарою, Юхимом Зв'язільським. Участь у даному проекті дозволила мені на правах реального гравця долучитись до політичного життя країни, надала допомогу у підготовці аналітичних матеріалів згідно предметів відання комітету, допомогла підготувати інформаційні звіти з проблематики чинного та проектного законодавства, перекладати різноманітну правову документацію.

- Як шукаєш себе у житті?

- Здобувши спеціальність “Менеджер зовнішньоекономічної діяльності”, було цікаво перевірити, чи зможу я імплементувати отримані знання та вміння у практичну площину діяльності підприємства. Це підтовхнуло мене спробувати свої сили на посаді HR-менеджера у міжнародній корпорації “British American Tobacco”. Робота у даній компанії була напруженою, конкуренція між колегами – інтенсивною,

а керівництво – вимогливим. Проте я переконалась, що отримані в THEU знання та вільне володіння двома іноземними мовами є надійною зброєю у будь-якій боротьбі.

- Марино, ти стала на нелегку викладацьку стежину... Чи не простіше бути практиком і заробляти гроші?

- Без сумніву, практична робота є досить цікавою, прибутковою, дає безліч шансів для

кар'єрного зростання. Проте я надала перевагу науковому напрямку, вступивши до аспірантури THEU та ставши викладачем кафедри менеджменту. Сьогодні я намагаюсь донести до студентської аудиторії не лише потрібну інформацію, але й переконати її, що менеджмент та порядність – взаємозалежні поняття. Приємно здивована, що наукова робота є настільки різноманітною та інтенсивною. Адже підготовка дисертації до захисту, координація роботи студентського наукового товариства ФМБМ, членство у Раді молодих вчених, участь у Міжнародних конференціях, організація екскурсій та інші чинники свідчать, що не можна зупинятись на досягнутому – потрібно досягати нових вищих вершин. Я впевнена, що нові звершення будуть, оскільки є ціль, що підтримується доброзичливим ставленням колег, мудрим наставництвом завідувача кафедри менеджменту Бричем В. Я. та деканом факультету ФМБМ Тибінем А. М.

- Що дало тобі навчання у Тернопільському національному економічному університеті?

- Навчаючись та працюючи у THEU, я отримала своєрідний кредит визнання, який обов'язково оправдаю в майбутньому!

Розпитувала Марія Баліцька

На світлинах -

Марина Нагара зі студентами; (внизу)

Марина Нагара і Народний депутат

України Тарас Чорновіл

І зважте: ся мова однаково зрозуміла, з однаковим залюбленням читається над Сяном, Дніпром і Доном; вона вже тепер зв'язує вузлом співчуття та симпатії всі частини нашого народу. (І. Франко)

Відомі випускники Університету

Соляр Ярослав Володимирович, народився 27 липня 1956 року, закінчив кредитно-економічний факультет Тернопільського фінансово-економічного інституту, працює начальником філії – Тернопільське обласне управління АТ «Ощадбанк».

Одружений. Разом із дружиною – Марійкою виховали 2 дочок, велику втіху їм приносять онуки Віталіна та Ярослав.

Сьогодні Ярослав СОЛЯР - гість газети «Університетська думка».

Ярослав Соляр: «Якщо студент присвячує себе бухгалтерії і, навчаючись, крок за кроком пізнає тонкощі справи, – він з часом зможе зробити кар'єру!»

- **Ярославе Володимировичу, від випускника кредитно-економічного факультету ТФЕІ – до начальника філії Тернопільське обласне управління АТ «Ощадбанк» була довга дорога, яка пролягала через...**

- У 1982 році, отримавши диплом спеціаліста, попрощавшись з рідним кредитно-економічним факультетом, з однокурсниками та викладачами, я почав працювати бухгалтером в Тернопільській обласній конторі Будбанку СРСР, де згодом дослужився до начальника відділу кредитування та фінансування інвестицій. Далі була праця на різних посадах в Промбудбанку, Промінвестбанку, протягом 25 років, аж до керівника обласного рівня. Назви посад змінювалися, але суть залишалася єдина – бухгалтер, - аналіз ситуації, точність розрахунків, порядність у стосунках з клієнтами, колективами які очолював. І ось з лютого 2011 року я обіймаю цю посаду.

- **Що визначило Вашу професію?**

- Любов до математики. Ще навчаючись у Мужилівській восьмирічці на Підгаєччині, я відчув, що мені найлегше вдаються алгебра, геометрія, словом, точні науки.

- **Отже, цифри Вас супроводжують усе життя. І все ж, не цифрами єдиними живе пан Соляр?**

- Звісно, що ні... Люблю мисливість, гірські лижі... До речі, славнозвісний «Буковель» освоїв давно. Від весни до осені моя душа знаходить розраду на дачі, адже непогано знаюся на догляді за помідорами, виноградом... Сам виноробством не займаюся, бо давно зрозумів, що смачнішого вина, ніж закарпатське «Кабарне», не зроблю... Тому з року в рік – традиційно на Старий Новий Рік ми з дружиною, з родиною, з друзями ідемо до Мукачєво – на триденний фестиваль вина. І серед розмаїття вишуканих закарпатських вин я знову і знову надаю перевагу «Кабарне», а дружині більше смакує десертне вино, зокрема «Ізабелла».

- **Ярославе Володимировичу, чи підтримуєте стосунки з рідним факультетом?**

- І не тільки з факультетом, який тепер називається факультетом банківського бізнесу, а й з Тернопільським національним економічним університетом взагалі, беручи участь у розмаїтих заходах, урочистостях, частково в конференціях... До речі, багато років на факультеті банківського бізнесу очолюю одну із Державних екзаменаційних комісій...

- **Чи можете порівняти рівень підготовки випускників, скажімо, 2011 року із випускниками 2009-го?**

- Тішить те, що із кожним роком, зважаючи на комп'ютеризацію навчального процесу, наші студенти мають все більше можливості для всебічного розвитку, глибшого вивчення тих чи інших предметів, адже світова павутина – інтернет – дозволяє їм почерпнути знання рідкісних видань чи нормативних документів... Відрадно, що уже після школи молоді люди мають набагато вищий рівень знань. Водночас засмучує те, що, на жаль, дуже малий відсоток майбутніх фахівців хочуть отримати такі доступні знання. Ні для кого не секрет, що у вищих навчальних закладах навчається молодь, яка, отримавши поверхові знання, хоче отримати усе й одразу – велику зарплату, високу посаду, пільги, переваги тощо. Словом, у них амбіції домінують над знаннями.

- **І все ж більшість нинішніх студентів прагнуть знань.**

- От саме на таких ми й робимо ставку. Їх небагато, відсотків приблизно з двадцять, але це дійсно талановиті студенти, які наполегливо докладають зусиль і набираються знань спочатку заради самоутвердження, а вже згодом – задля досягнення поставленої мети.

- **Отже, Ви охочіше візьмете на роботу випускника із «червоним» дипломом?**

- Ні, я охочіше візьму на роботу випускника, який знає предмет теоретично, але готовий вдосконалюватися й практично, адже такі стрімкі зміни, які відбуваються в економіці, вимагають від фахівця бути ерудованим, різностороннім, наполегливим і працьовитим.

- **А це можна помітити під час складання студентом державного іспиту?**

- Звісно, і під час проходження студентами практики, і під час складання державних іспитів вишукуємо тих, хто має свіжу думку, ініціативний, креативний, кого не соромно запросити на роботу в колектив і можна запропонувати, тобто довірити певну ділянку роботи і бути впевненим, що вони виконуватимуть її професійно.

- **Для прикладу, якщо студент факультету банківського бізнесу усі точні предмети знає на відмінно, але гуманітарні предмети йому даються гірше...**

- Не завжди справа у самому студентові. Погодьтеся, що не кожен викладач може донести до студента потрібну інформацію, тобто прищепити любов до предмета, який він викладає... Зрештою, й самі студенти відрізняються і за складом світосприйняття, і за характером, і за розумом... Однак, якщо натура наполеглива, вона не просто протиратиме студентську лаву, а працюватиме – і стане знавцем своєї справи. Тобто, якщо людина, як у нашій ситуації, присвячує себе бухгалтерії і, навчаючись, крок за кроком пізнає тонкощі справи, – вона навіть може зробити непогану кар'єру.

- **Ярославе Володимировичу, в Тернопільській області 57 установ Ощадбанку. Даємо сюди ще й 58-ме – обласне, яке Ви очолюєте. Хто працює сьогодні в установах Ощадбанку?**

- Практично, у кожному із перерахованих установ Ощадбанку працюють випускники факультету банківського

Треба бережливо, з повагою ставитись до нашої рідної, чудової української мови. (П.Шелест)

бізнесу Тернопільського національного економічного університету. Також у нас працюють випускники факультету фінансів та факультету обліку і аудиту ТНЕУ. Є й випускники з інших вищих навчальних закладів.

- Незабаром десятки студентів факультету банківського бізнесу Тернопільського національного економічного університету стануть випускниками. Чи готові Ви їх, бодай частково, працевлаштувати?

- Ще не знаю... Розумієте, зараз банки масово закривають свої відділення, і велика кількість досвідчених спеціалістів залишилася без роботи... То що вже говорити про новоспечених спеціалістів... На жаль, через ситуацію, яка склалася в економічній системі держави в цілому, і в банківській зокрема, де йде велике згортання банківського сектору, випускники факультетів банківського бізнесу різних вищих навчальних закладів України не є затребуваними. Для прикладу, лише за минулі два роки Промінвестбанк закрив 18 відділень, чимало відділень закривають й інші банки, такі як Приватбанк, Універсалбанк та інші, що оптимізують свої структури, виходячи із потреб ринку.

- Що ж робити тим студентам, які вирішили стати банкірами?

- Студентам – добросовісно вчитися. А от вищі навчальні заклади, напевне, повинні давати їм значно ширші знання, які випускники зможуть застосувати не лише в банківській сфері. Це можуть бути навчальні дисципліни, які давали би можливість випускникам факультету банківського бізнесу комфортніше почуватися за межами банківських установ.

- Коли Ярослав Володимирович Соляр почувается щасливим?

- Приємно на душі мені від того, коли люди звертаються з якимись проблемами, а мені вдається їх швидко і розумно вирішити, від чого і люди, і банк отримують позитивний результат. Це коли стосується роботи. А поза роботою я щасливий у колі сім'ї.

- Ярославе Володимировичу, із початком такого прогнозованого 2012 року, що побажаєте нинішній молоді, зокрема студентам факультету банківського бізнесу Тернопільського національного економічного університету...

- Зміни, у більшій чи в меншій мірі, були, є і будуть. І їх не потрібно боятися. А потрібно наполегливо вчитися, розширювати кругозір своїх знань, намагатися вникнути в суть завданого матеріалу... Також важливо вміло розподіляти час – на навчання, на дозвілля і на відпочинок. Бо молоді роки – це неповторна пора мрій, пора надій, пора зародження найвищих почуттів, пора пошуку себе... І я широ бажаю кожній молодій людині знайти себе і стати особистістю.

- Дякую Вам, Ярославе Володимировичу, що у своєму такому щільному графіку роботи знайшли час для газети «Університетська думка», яку випускає Ваша Alma-mater. Нехай Вам завжди і в усьому щастить.

Розпитувала Марія Баліцька

Конкурси... Оголошення!

“Життя Університету в плинні літ...”

Відділ інформації та зв'язків з громадськістю - до 50-річчя ТНЕУ - розпочинає збір матеріалів про життя Університету в плинні літ.

Надсилайте на електронну пошту
presa@tane.edu.ua

- цікаві світлини з домашнього архіву;
- спогади випускників про студентські роки і мудрих наставників.

Довідки за телефоном (0352) 47-50-63

Запрошуємо студентів Університету на телевізійну зйомку святкової програми «Великодні зустрічі у Тернопільському національному економічному університеті»

Детальніша інформація - за тел.47-58-59

Ярмарок вакансій

проведе 21 березня 2012 року Центр працевлаштування та зв'язків з випускниками ТНЕУ

Початок о 10 годині. Чекаємо Вас за адресою: вул. Львівська, 11, вестибюль корпусу №1.

За додатковою інформацією звертайтеся в Центр працевлаштування та зв'язків з випускниками (вул. Львівська, 5-А, 2-й поверх).

Телефон для довідок: 47-58-64 E-mail: gyn@tneu.edu.ua.

Мій улюблений викладач

Шановні студенти!

Просимо надсилати за адресою

presa@tane.edu.ua електронні листи-розповіді та фотографії з поміткою - на конкурс «Мій улюблений викладач».

Детальніша інформація - за тел.47-50-63

“УКРАЇНА-НІМЕЧЧИНА: МІЖКУЛЬТУРНИЙ ДІАЛОГ”

Всеукраїнський конкурс для німецькомовної студентської молоді проводиться Центром німецької культури “Widerstrahl” за підтримки Посольства Німеччини в Україні, Гете-Інституту в Україні та Інституту інноваційних технологій і змісту освіти Міністерства освіти і науки, молоді та спорту. Однією з цілей конкурсу є формування міжкультурного діалогу Україна – Німеччина через сприйняття іншої культури та засобів соціальної комунікації.

Конкурс проводиться серед студентів вищих навчальних закладів України у двох номінаціях: “Література” та “Діалог культур”.

На конкурс приймаються відгуки, твори, твори-роздуми, есе, нариси, власні переклади творів, власні поетичні твори, наукові дослідження. До розгляду приймаються лише роботи, написані німецькою мовою.

Роботи для участі у конкурсі приймаються до 31 березня 2012 року.

Детальнішу інформацію про конкурс можна дізнатися на сайті Центру німецької культури “Widerstrahl”.

За матеріалами: Освіта.ua

Відділ інформації та зв'язків з громадськістю

Рідна мова - це наш скарб, велика спадщина, яку кожен з нас, і в першу чергу письменники повинні берегти і розвивати. (П.Шелест)

Гість редакції – доктор технічних наук, професор, декан факультету комп'ютерних інформаційних технологій, завідувач кафедри комп'ютерних наук Микола Дивак

Людина з неординарним мисленням

Дивак Микола Петрович – це людина з неординарним мисленням, яка дуже швидко генерує ідеї. І щоразу – це великий заряд енергії, вміння п р и щ е п и т и любов до науки.

Він ділиться досвідом, знаннями, кожна його фраза несе у собі важливу інформацію. Микола Петрович став для мене не тільки науковим керівником, а й порадиником, наставником, вчителем, другом і в якійсь мірі батьком. Іноді дуже важливо, щоб у тебе хтось вірив. Це дає сили і насаги реалізувати поставлені завдання. Микола Петрович насичує життя своїх вихованців приємними подіями, долучає до наукових заходів та дозволяє, і вони, невпинно прагнуть професійно вдосконалюватися.

Ірина Войтюк, викладач кафедри комп'ютерних наук

Про нашого декана - М. П. Дивака можна говорити по-різному. Ми ж бачимо його лише з боку студентів. А студенти ФКІТу оцінюють свого декана на відмінно!

Микола Петрович завжди нас вислухає, порадить і спробує допомогти. Як викладач, він хороший: не скупиться на оцінки, але і не ставить задарма. У нього треба справді повчитися. Коли сидиш на парі у декана, хочеться зарекомендувати себе якнайкраще - і він це оцінює належно.

На парах у декана завжди цікаво, він користується новітніми засобами викладання, розуміє про що говорить - видно, що людина знає свою справу.

Класно мати викладача, який справді може дати ґрунтовні знання.

Анастасія Брушніцька

Микола ДИВАК: «Студенти

- Миколо Петровичу, Ви належите до людей, які, фактично, зробили себе самі. Звідки така любов до техніки і кого називаєте своїми учителями?

- Ще з дитинства, мабуть, з 7'того класу мріяв бути радіоінженером. Батьки прищепили любов до праці. А коли навчався у восьмому класі, то вже стовідсотково знав, що вступатиму до Львівської політехніки і таки опаную фах радіоінженера. Любов до точних наук та до техніки сформували мої вчителі Крих Олексій Семенович – вчитель фізики, який мене неодноразово відраджував на обласні олімпіади з фізики, та вчитель математики Маланчук Петро Петрович. Мрія збулася. І вже наприкінці першого курсу я почав займатися наукою – у вузівській науково-дослідній лабораторії. досліджував надійність та відмово-стійкість програмно-апаратних комплексів. Саме у цей час зрозумів великі можливості математичного моделювання та обчислювальних методів для цих цілей. У одній із своїх монографій Б.Ю.Волочій згадує мої напрацювання і ще мого одногрупника Віктора Беляєва. Згодом науковий керівник Богдан Юрійович Волочій запропонував мені працювати у тій же науково-дослідній лабораторії і займатися системо-технічним проектуванням та математичним моделюванням. Зараз ми із моїм наставником входимо до спеціалізованої вченої ради по захисту докторських дисертацій у Львівській політехніці, яку очолює мій перший декан Мандзій Богдан Андрійович.

- Знаю, що після Львівської політехніки була аспірантура в Московському енергетичному інституті...

- Аспірантуру я закінчив достроково, адже на пів року швидше захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата наук... До речі, саме у ці роки я познайомився із надзвичайними людьми, спілкування з якими остаточно визначили мій вибір у науці. Серед них найбільше вдячний своєму науковому керівникові професору Олександру Павловичу Воциніну та науковому консультантові професору Петру Григоровичу Стахіву, з яким я також познайомився у Москві. Він тоді був докторантом. Взагалі, я досі маю фарт на хороших учителях.

- І її величність Доля привела Вас до Тернополя. Ви самі вирішували, де будете працювати і жити, чи потрібно було з кимось радитися?

- У мене вже була своя сім'я – дружина Наталія, син Тарас, тому рішення ми приймали спільно.

- Довго приглядалися? Москва – столиця... І децю провінційний Тернопіль?

- Після перенасиченої Москви спокійний Тернопіль виглядав раєм. Місто нам сподобалося... Словом, тоді ж, у 1992 році я почав працювати на кафедрі інформаційно-обчислювальних систем та управління Тернопільського фінансово-економічного інституту. У Тернополі у нас народився другий син – Андрій. І ми до 1998 року мешкали у гуртожитку №3.

- Миколо Петровичу, у Вас – надзвичайно рідкісна сім'я: доктор технічних наук і мрійниця, яка

уміє творити картини – тобто відкрити Поезію... Де Ви познайомилися зі своєю дружиною?

- Нас познайомили Карпати... Я тільки почав працювати у науково-дослідному радіотехнічному інституті, а Наталія була студенткою факультету архітектури Львівської політехніки. Ми зустрілися на Новий рік в горах. І відтоді продовжуємо мандрувати з наплічниками (броцниками – прикарпатська назва). Весілля у нас було напововину студентське... Ми мешкали у гуртожитку. На Львівщині

Мова є найважливішим, найдорожчим і наймогутнішим зв'язком, що поєднає віджилі, живі й майбутні покоління народу в одне велике історичне живе ціле. (К.Ушинський)

повинні шукати мотивацію до навчання, знаходити її і багато вчитися самостійно!»

народився старший син Тарас. І в аспірантському гуртожитку в Москві моя сім'я завжди була зі мною. Щоб вижити, ми не цуралися жодної роботи... Відтоді я полюбив фразу, що нема брудної роботи, є ліниві люди.

- Вам судилося стати керівником. Що цінуєте в колегах?

- Не люблю байдкування та ліні. Найбільше ціную людей, які у своїх вчинках інтереси інших людей ставлять вище, ніж свої особисті.

- Шість років Ви – декан факультету комп'ютерних інформаційних технологій. Тисячі студентів... Яка нинішня молодь? Як шукаєте підхід до майбутніх ІТ-спеціалістів?

- Молодь – завжди була різна, як і ми колись. Можливості для самореалізації були і є і будуть завжди. Було би бажання. Чи шукаю підхід до студентів? Розумієте, не сприймаю, як деколи студенти скаржаться, що їм важко освоїти ту чи іншу дисципліну. Я своїм студентам кажу дещо жартома, але з філософським підтекстом, мовляв, ви всі талановиті і здорові, бо при вступі до Університету подали відповідну довідку (Ф086У). А здорова молода людина при наполегливій праці може досягнути дуже великих результатів. Хто має природний аналітичний склад розуму, – йому легше освоїти новинки. Але основним фактором успіху є наполеглива праця. Взагалі-то, я дуже люблю і поважаю своїх студентів, бо вони зробили вибір на користь нашого колективу. Роблю усе, щоби вони відчували мою прихильність, адже тоді у них появляється мотиватор – бажання вчитися, робити ті завдання, які перед ними ставлять, розуміючи, для чого вони їм потрібні у житті. Молода людина має розуміти, що в майбутньому вона повинна забезпечити своє життя, своїй сім'ї, мати можливість допомогати та підтримувати своїх батьків. Ми їй створюємо умови для здобуття інструментів: знань та навичок. До того ще потрібна їхня наполеглива праця, бажання самостійно вчитися та самовдосконалюватися. Студенти уже, мабуть, звернули увагу на те, що я часто люблю повторювати крилату фразу великого фізика Ейнштейна: «Нічого не можна навчити, можна лише навчити навчатися!».

- Микола Петровичу, чому, на Вашу думку, люди такі різні?

- Творцем створена дуже досконала система. Якщо про неї говорити з точки зору техніки, то людина має достатньо складні системи життєзабезпечення, велику кількість сенсорів для сприйняття інформації, потужні обчислювальні засоби для її опрацювання... Все це поєднано дуже досконала і неповторно. Словом, кожна людина є повністю досконалою і тому не може бути поганою. Але люди різні у своїх вчинках. Причини цих вчинків достатньо складні, зокрема, це може бути середовище, де зростала та виховувалась людина. Інколи хороші люди роблять нехороші вчинки, за які необхідно вибачити, бо усі ми їх деколи робимо. Це мій підхід у ставленні до людей.

- У 2003 році Ви захистили докторську дисертацію, яку виконували у ТНЕУ.

- Так, роботу я виконував у ТНЕУ під керівництвом професора Стахів П.Г. (нині зав. кафедри НУ «Львівська політехніка»). Що називається верифікацією виконаної у ТНЕУ роботи проходив у спеціалізованій раді Львівської політехніки.

- Ви – автор численних програм... А яку з них вважаєте найоригінальнішою?

- Можливо, коли разом із колегами ми розробляли програмно-апаратний комплекс для управління танковим батальйоном. Там була достатньо велика кількість оригінальних програмних рішень.

- Чи маєте уже своїх учнів?

- Вісім аспірантів під моїм керівництвом підготували та захистили кандидатські дисертації, ще п'ять працюють над дисертаційними роботами. Також консультую одного майбутнього докторанта.

- Який Ви батько?

Вимогливий. Можливо, занадто.

- Улюблене місце відпочинку...

- Карпати... Найчастіше такі Карпати і, перефразовуючи Володимира Висоцького, скажу, що краще від гір можуть бути лише гори!

- А Тібет?

- Передгір'я Тибету я бачив з літака, адже, як науковцю, довелося тричі побувати у Китаї – в Пекіні, Шанхаї і в декількох інших містах на південному сході Китаю. У Китаї чудові гори... Наприклад, західну – так звану «пахучу височину» добре видно з Пекіна. Я був там і бачив на цій височині дивовижні парки, які, залежно від пори року, чітко змінюють барви

– від зеленого у серпні і пурпурового у вересні до жовтого у листопаді і білого, коли випадає сніг. До речі, китайці дуже з великою повагою ставляться до кожного деревця, вони просто лелють кожне, як дитину. Декілька разів побував я і на різних ділянках великої китайської стіни.

- Микола Петровичу, про який випадок зі свого життя згадуєте з усмішкою?

- Сьогодні з усмішкою можна згадати навіть день народження однокурсника, коли в гуртожитку ходила перевірка – із парткомом і профкомом

факультету, і застали нас (понад двадцять студентів) за столом, на якому красувалося вино. А це були часи так званого «сухого закону»... Перевіряючи розізлилися, пригрозили, що виженуть нас з інституту... Нас врятувало лише те, що ми були відмінниками навчання. З усмішкою згадую також іспит з електродинаміки і поширення радіохвиль, коли мене врятували «бомби» (наш викладач – легенда радіофакультету Йосип Андрійович Захарія – називав студентські «бомби» підкладками). Це була дуже складна дисципліна... Під час підготовки до іспиту я написав понад 70 бомб, хоча потрібно було більше 90. Усі листочки були «помічені», але я від хвилювання все одно збився з рахунку... Тоді швидко розв'язав задачу, опісля таки знайшов потрібну «бомбу». І добре, що третє питання було подібне до відповіді однокурсника. Я уважно послухав його відповідь, зорієнтувався і правильно написав свою. Цей іспит я склав на відмінно. І це був єдиний випадок, коли я користувався шпаргалками...

А ще ми заблукали в горах. Це було на другому курсі. Весна... Краса... Але сніг у горах збив нас з маршруту, і ми вийшли до «Солотвинського лісництва», подумали, що знаходимося в Солотвино й здивувалися: як можна було за такий короткий час зайти аж на Закарпаття... Словом, у студентські роки всяке бувало...

- І, насамкінець, побажання декана факультету комп'ютерних інформаційних технологій студентам...

- Дорогі студенти, не дивіться критично на ті дисципліни, які є в навчальному плані, адже не відомо, які знання найбільше знадобляться вам у житті. Бажаю усім успішно здати сесію; шукати мотивацію до навчання, знаходити її і багато вчитися самостійно.

- Дякую. Нехай Ваші студенти справдять Ваші бажання... А якщо Вас знову покличуть гори, – зичу легкого сходження навіть на найстрімкіші вершини.

Розмовляла Марія Баліцька, член Національної спілки журналістів України

Мова не тільки виражає життєвість народу, але і є самим цим життям. (К.Ушинський)

Тижень рідної мови у ТНЕУ

Могутній Колос Знань починається зі Слова-Зерна Рідною Мовою!

УТНЕУ, від 20 до 24 лютого, до Міжнародного дня рідної мови, проходив тиждень рідної мови, що був насичений цікавими творчими зустрічами, концертами, екскурсіями. Зокрема, студенти нашого Університету мали змогу оглянути книжкові виставки українських та світових видань, які підготували працівники бібліотеки ТНЕУ – «О, рідна мово, скарбе мій!» та «Мужній, прекрасна наша мово!».

Методисти відділу гуманітарної освіти та виховання підготували та розповсюдили серед студентів інформаційний буклет «Підніmemo престиж рідної мови», «Мандруємо Тернопіллям» та «Духовні перлини Тернопілля». У вівторок, 21 лютого, у виставковій залі ТНЕУ відбувся літературно-музичний вечір «Наймиліше слово рідне», на якому студенти читали вірші поетів-класиків про мову. Окрім української, прозвучали вірші угорською, французькою, а також офіційними мовами Нігерії ірбо та йоруба. Студенти УНФЕМ та ФББ побували на екскурсії у Державному архіві Тернопільської області,

де оглянули шість виставок – «На Аскольдовій могилі український цвіт», «Кров і Крути», «Віра серця мого», «Україна: один народ – одна держава», «ЗУНР» і «Трагедія і пам'ять». У середу, 22 лютого, у виставковій залі ТНЕУ відбулась презентація літературно-музичного проекту «Доба. Безсмертя».

З 21 по 23 лютого у виставковій залі ТНЕУ, на юридичному факультеті та на факультеті банківського бізнесу проходили творчі зустрічі студентів Університету із авторкою збірки «Часопростір серця» Лесею Заморською. У п'ятницю, 24 лютого, відбулась зустріч учасників літературної студії «Магія слова» із членом Спільноти письменників України Ігорем Бережним на тему «Грані поетичного мистецтва».

Висвітлювали події тижня рідної мови в інтернет-виданнях та в часописах учасники студентського прес-клубу «Акценти» – Володимир Антків, Сергій Балуцький, Ганна Стахира, Богдан Архитко та Ярина Сушко (читайте на 15 стор.)

Відділ гуманітарної освіти та виховання ТНЕУ

У президії - Царство Книг. Усі - Рідною Мовою!

Рідне слово... Скільки у ньому царівних звуків, животворного трепету і возню... У кожному слові найвитонченіші відтінки почуттів і переживань... Рідна мова – неоціненне духовне багатство, в якому живе народ, передаючи з покоління в покоління мудрість і славу, культуру і традиції...

Кафедра документознавства, інформаційної діяльності та українознавства долучилася до тижня рідної мови у ТНЕУ, розглянувши 24 лютого зі студентами факультету економіки та управління, які зібралися в аудиторії 3405, «Мову в контексті історії». У президії того дня було царство книг видавництва «Грані-Т» – усі українською мовою.

Як сказала доктор історичних наук, завідувач кафедри ДІД Оксана Гомотюк, «Наш Університет позиціонує себе не тільки як освітній і науковий, але й як навчально-культурний вищий навчальний заклад. Тому перед викладачами стоїть завдання навчити; навчити вчитися і виховати тих, хто довірив своє життя ТНЕУ».

І студенти – вчать, вишукують призабуті теми і пишуть цікаві реферати, контрольні, курсові... Так, власний погляд на «Мову в контексті історії» мали Василь Зозульчак (група УПЕП), першокурсники групи ДІД Вікторія Панченко, Інна Джерелейко, Наталія Леськів, Ганна Філіпчук, Ірина Бацула, Наталія Пастушенко та третьокурсниця групи МПД-31 Інна Дричик, які сміливо озвучували своє бачення теми перед ровесниками.

І тут доречним є вислів Лінкольна: «Якщо ми сьогодні говорили в аудиторії, то завтра про це будуть думати цілі покоління».

Студенти факультету економіки та управління разом із викладачами кафедри документознавства, інформаційної діяльності та українознавства говорили в аудиторії про рідну українську мову, звичаї, традиції, культуру, про історичну пам'ять взагалі. І я щиро вірю, що оте благодатне Зерно, яке було щедро засіяне викладачами у душі студентів, проросте, заколоситься, дозріє і стане могутнім Колосом Знань.

Марія Баліцька, журналіст

**Мова – це специфічна особливість нації,
яку нація може втратити лише в останню чергу. (Ф.Філін)**

Поетичним словом про найніжніші почуття...

ХАЙ СВЯТИТЬСЯ ЛЮБОВ!

У Тернопільському національному економічному університеті щоденно відбуваються численні заходи наукового, навчального, виховного чи пізнавального спрямування. 14 лютого ц.р. газета «Університетська думка», відділ інформації та зв'язків з громадськістю, факультет фінансів і бібліотека Університету організували і провели свято, приурочене Дню святого Валентина – покровителя Закоханих: «Хай святиться Любов!». В ошатному кафе «Ізюминка» (навч.корп.ІІ), за святково прибраними столиками, під звуки романтичної музики, у мерехтінні свіч учасники заходу, – оглянувши виставку поетичних книг авторів (класиків і сучасників, які оспівували Кохання); помилувавшись приватною колекцією фарфорових статуєток головного редактора газети ТНЕУ «Університетська думка» Марії Баліцької «Коли зустрічаються двоє», – творили колективний гімн її величності Любові...

«Стояла я і слухала весну, Весна мені багато говорила,
Співала пісню дзвінку, голосну, То знов тямно-тихо шепотіла.
Вона мені співала про любов, Про молодощі, радіщі, надії,
Вона мені переспівала знов Те, що давно мені співали мрії.»

Такі ніжні слова належать незабутній Лесі Українці, яка надніжно оспівала Любов. Учасники, її гості свята, напередодні Стрітєння, слухаючи весну, також мговорили про найвище Почуття... Але, якби в «Ізюминці» були присутні класики, то вони би, напевне, сказали: «Що можна говорити про Любов, коли про неї вже все давно сказано...».

Все ж студенти факультету фінансів, організатори заходу і гості посміли заперечити древнім, бо достеменно знають, що кожна закохана Душа знову і знову вперто вищукує свої фрази, власні перли для змалювання Словом особистих переживань і відчуттів.

Є серед студентів Університету й такі талановиті особистості, що народилися з пісні і бардами стали... Як, наприклад, Ярослава Кривошеї, яка, під акомпанемент гітари, подарувала присутнім кілька власних творів. Весторонньо обдарована Іванна Чайківська, танцюючи, розповіла про кохання мовою тіла. Авторські вірші про кохання продекламували член Національної спілки письменників України, авторка понад тридцяти друкованих книг Марія Баліцька, викладачка кафедри фінансів Галина Козак і методист відділу гуманітарної освіти та творчої самореалізації молоді Юрій Дзюла, який також зачитав поезії вічно юного Степана Алича. Доцент кафедри фінансів, к.е.н. Оксана Тулай надчуттєво продекламувала вірш Олени Сельської «Свічка», і кожен з присутніх замилувався полум'ям свічок, які були чудовим доповненням прекрасній поезії. В унісон прозвучала поезія Олега Германа «Любов», яку подарувала начальник відділу гуманітарної

освіти та творчої самореалізації молоді ТНЕУ Світлана Сорочинська.

«...Сьогодні все для тебе — Озера, гаї, степи. І жити спішити треба, Кохати спішити треба — Гляди ж не просни!

Бо ти на землі — людина,
І хочеш того чи ні — Усмішка твоя
— єдина, Мука твоя — єдина, Очі твої

— одні.» - словами незабутнього Василя Симоненка нагадала призначення земель заступник директора наукової бібліотеки ТНЕУ Алла Панчук, а словами Івана Драча із вірша «Етюд кохання» доповнила її колега Валерія Грисько:

«Кохати — нові землі відкривати, Нюанси свіжі і відмінки нові.

Кохати — це щомиті дивуватись, Це задихатись з подиву любові.

Суголосям, майстерно підібраними в єдиний букет Поезіями звучали серця студентів факультету фінансів, які натхненно відтворили оспіване у Слові Кохання Івана Франка і Тараса Шевченка, Лесі Українки і Максима Рильського, Павла Тичини і Миколи Вінграновського, Василя Симоненка і Володимира Вихруца, Олександра Олеса і Олега Ольжича, Василя Стуса і Бориса Демківа, Степана Сапеляка Василя Ярмуша і Богдана Лепкого, Андрія Малишка і Богдана-Ігоря Антонича, Степана Будного і Володимира Сосюри, бо

«...Так ніхто не кохав. Через тисячі літ
лиш приходять подібне кохання.

В день такий розцвітає весна на землі

І земля убирасться зрання..

Дише тихо і легко в синяву вона, простягає до зір свої руки...

В день такий на землі розцвітає весна

і тремтить од солодкої муки...

В'яне серце моє од щасливих очей, що горять в тумані наді мною...

Розливається кров і по жилах тече, ніби пахне вона лобододою...».

І відкривалися юнацькі душі на Поезії Дмитра Павличка і Бориса Олійника, Івана Драча і Миколи Луківа, Вадима Крищенка і Степана Галябарди, Марії Братасюк і Віктора Романюка, Ірини Дем'янової та Олега Германа, Михайла Левицького і Бориса Щавурського, Євгена Безкоровайного і Марії Баліцької, Романа Лубківського і неперевершеної Ліни Костенко:

«Моя любове! Я перед тобою. Бери мене в свої блаженні сні.

Лиш не зроби слухняною рабою, не ошукай і крил не обітти!»

...Непомітно промайнув час. Плакали воском від спогадів свічки... І усе це вона — Її Величність Любов!

То що таке Любов? Що робить Любов із нами? Любов робить людину кращою, чутливішою, добрішою, поступливішою... Любов робить людину просто людянішою — а це так багато. Бо коли серце заповнене любов'ю, добром, то це красиве і світле серце. Воно надихає людину творити добро. І людина іде білим світом красиво і впевнено, не оглядаючись, не крадучись, а прямо, бо їй додає сили світле-пресвітле почуття Любові.

Любов — то пісня голосна. Любов — то ніжність і весна. Любов — то почуття єдине і до Природи, й до Дитини. Любов дає людині крила, вона примножує їй силу...

Любов возносить, величає, вона все вміє і все прощає...

Марія Баліцька
Світліни

Ірини Гунтик та Ольги Федорович

Як парость виноградної лози, плекайте мову. Пильно й ненастанно
Політь бур'ян. Чистіша від сльози вона хай буде. (М.Рильський)

До 50-річчя ТНЕУ

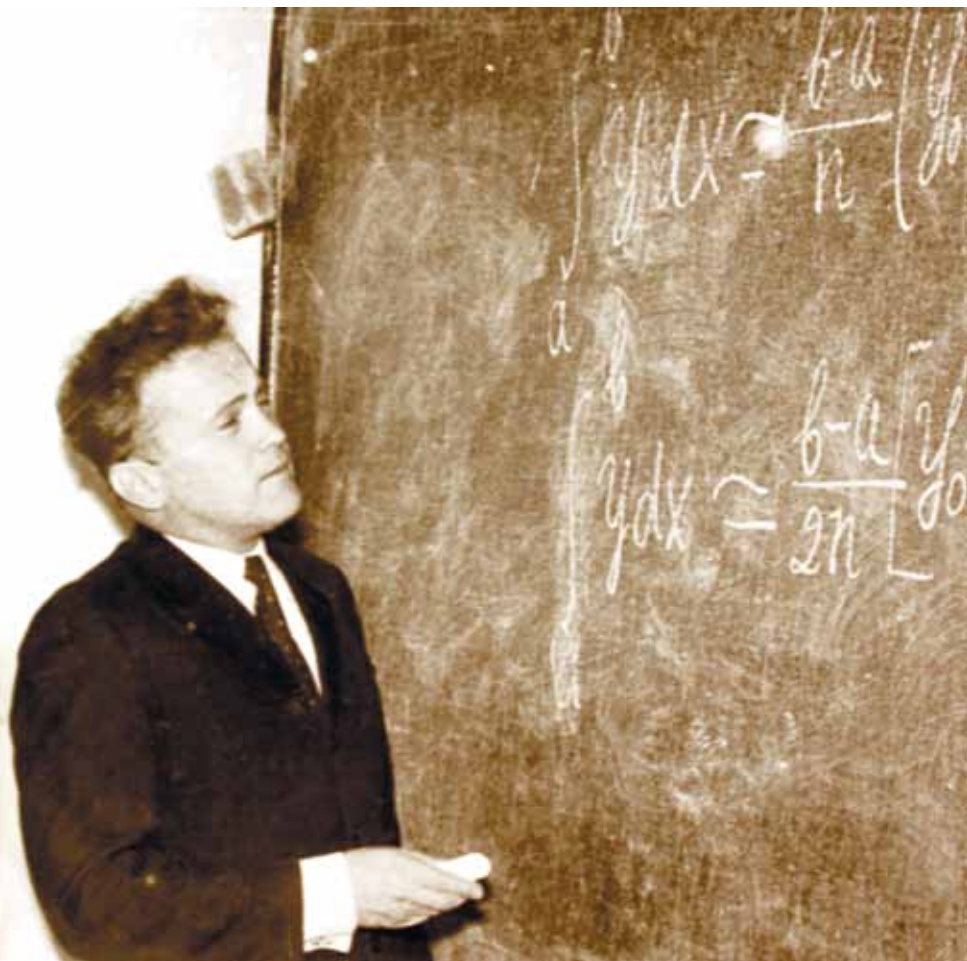
Розповіддю про Ярослава Михайловича Кізіму – першого доктора фізико-математичних наук, першого професора, першого завідувача кафедри статистики і математики (1967-68), першого завідувача кафедри вищої математики (1968-1977) нині Тернопільського національного економічного університету – розпочинаємо представлення на шпальтах газети «Університетська думка» відомих учених Університету.

Для успіху потрібно лише п'ять відсотків таланту і дев'яносто п'ять – титанічної праці!

Людина живе доти, поки про неї пам'ятають. Час хоч і нещадний, але водночас він і мудрий суддя. Добра слава pana Ярослава не в'яне, хоча нема його з нами від 16 грудня 1977 року. Викладачі, а також колишні студенти, словом усі, хто знав цього талановитого вченого, скромну і працьовиту людину, – бережуть про нього у серцях найсвітліші спогади.

Відрадно, що 35-річна відстань не зменшує, а збільшує значення цієї людини, яку не забувають в Тернополі, у Львові; пам'ятають в Україні. І в тому, що наш Університет увійшов до першої трійки Національних лідерів України у номінації освіти і науки, поступившись лише Київському національному університету ім. Тараса Шевченка і Харківській юридичній академії ім. Ярослава Мудрого, вважаю, є немалий свого часу вклад і Я.М.Кізіми. Ректор ТНЕУ, д.е.н., професор Сергій Юрій завжди наголошує, що успіх Університету – це особиста відданість кожного, від студента до професора, навчанню, науці й рідній альма-матер. А Тернопільський національний економічний університет дав пунтівку у життя тисячам висококваліфікованих економістів і фінансистів, банкірів і бухгалтерів, податківців і юристів, які обіймають різні посади, включаючи і найвищого державного рівня... І чимало із них навчалися у Я.М.Кізіми.

Пригадую далекий 1966 рік. У Тернополі тоді функціонувало відділення Київського інституту народного господарства, де я викладала для перших студентів вищу математику. А через рік мені сказали: «Вивжене одна математик. Організована кафедра, яку очолює доцент Ярослав Михайлович Кізіма, який у 1964 році, ще працюючи

Кожен народ повинен берегти свою мову більше, ніж свої кордони, бо мова – головна його оборона, набагато більшої міцності, ніж усі її фортеці. (Давід – ірландський вчений)

викладачем кафедри теоретичної механіки Тернопільського філіалу Львівського політехнічного інституту, нині (ТДТУ), захистив кандидатську дисертацію». Іду знайомитись із шефом. Зустрів мене рухливий, невисокого зросту чоловік. Я й досі пам'ятаю його розумний погляд, теплу приємну усмішку, пишну кучеряву шевелюру, посріблені скроні....

А далі почалися будні. І в них мені найбільше запам'яталось, як щоранку завідувач приходив на кафедру і розгортав свої розлогі розрахунки. Ми їх тоді називали «веретами». Так я дізналася, що Я.М.Кізіма працює над докторською дисертацією на тему, пов'язану із космосом. Зараз студенти будуть подивовані, але всі численні розрахунки науковцю доводилося робити на звичайному арифмометрі. У час комп'ютерів це важко уявити. Я мала щастя бачити, як твориться справжня наука і зрозуміла вислів Едісона, що для успіху потрібно лише п'ять відсотків таланту, а решта – дев'яносто п'ять – це праця, титанічна праця.

У 1974 році на рідній кафедрі механіки Львівського державного університету ім. Івана Франка (нині Львівського національного університету ім. І. Франка) Я.М.Кізіма успішно захистив докторську дисертацію, отримавши надзвичайно важливі для науки розрахунки і результати. Усі останні роки життя науковець невтомно працював, записував результати нових досліджень.

У спадок Я.М.Кізіма залишив понад 50 наукових праць, які опубліковані у виданнях Києва, Львова, Москви і ними досі користуються вчені, науковці, студенти. Слово «вперед» часто трапляється в науковій біографії.

Теоретична і прикладна механіка, вища математика і фізика вже немислимі без його імені, без його творчого доробку. Зворушувало й те, що унікальний талант не залишив батьківщину, не поїхав на наукову працю за кордон, куди його не раз запрошували, а залишився в відданім українській математичній науці.

Ярослав Михайлович терпляче виховував молоді наукові кадри, дбав, щоби кафедра поповнювалася кандидатами наук. Водночас наш завідувач кафедри був дуже ліричною людиною, гарно співав, особливо любив пісню «Летять перелітні птахи»; мав багато друзів – однодумців.

Часто на кафедру заходив його колишній однокурсник (нині академік) Олег Миколайович Шаблій, з яким Ярослав Михайлович познайомився на вступних іспитах до Львівського університету ім. Івана Франка. Вони інколи згадували, як раділи, побачивши свої прізвища у списках студентів. І в гуртожитку опинились в одній кімнаті, у якій дружно мешкали десять студентів.

Студент Ярослав Кізіма відзначався великою наполегливістю в досягненні знань і часто допізна сидів у фундаментальній бібліотеці, виконуючи домашнє завдання і студіюючи пройдене.

«Найздібнішим, найпрацьовитішим учнем» назвав Ярослава Кізіму його науковий керівник молодий доктор наук, завкафедрою механіки Львівського держуніверситету (нині національного) ім. І.Франка, професор Дмитро Грилицький, випроводжаючи професора в останню дорогу.

Тернопільський національний економічний університет гідно пошановує тих, хто стояв біля витоків створення нашого вищого навчального закладу і зробив вагомий внесок у його розбудову. Уже з перших днів навчання в Університеті студентів-першокурсників знайомлять з історією ТНЕУ, зокрема завдяки експозиціям музею, у якому чільне місце відведене першому доктору фізико-математичних наук Ярославу Михайловичу Кізімі.

Ганна Шевело, ветеран ТНЕУ
Фото Я.М.Кізіми із архіву музею ТНЕУ

Мова народу – це сам народ, це його Я, його сутність, зрештою мова пов'язана з його найбільш внутрішніми, найсвятішими інтересами духовного і звичаєвого розвитку. (Л. Тунн)

ІЗ БУДЬ-ЯКОЇ СИТУАЦІЇ ЗАВЖДИ Є ВИХІД...

І НЕ ОДИН!

Поради психолога

Комунікативні компетенції у діловій взаємодії - тренінг, що відбувся 25-26 лютого 2012 року у Тернопільському національному економічному університеті. Тренінг був організований науково-методичною комісією з менеджменту та кафедрою менеджменту, за участю сертифікованого тренера, доцента кафедри психологічних та педагогічних дисциплін факультету довузівської, післядипломної та магістерської підготовки ТНЕУ **Марія Корман, яка охоче погодилася відповісти на запитання «Університетської думки».**

- Маріє Михайлівно, хто брав участь у тренінгу?
- Студенти факультету міжнародного бізнесу і менеджменту.

- Що спонукало Вас до проведення даного тренінгу?
- Наші можливості в реальному житті обмежені. Дуже невелика кількість людей добивається помітних успіхів ціною значних зусиль. Це стосується і фізичного вдосконалення, й інтелектуальних досягнень. Більшість із нас звичайні люди. Ще менша кількість людей вміють використовувати свої здібності. Тому дуже важливою на сьогодні є можливість самовдосконалення особистісного і професійного. На задоволення цієї потреби спрямовані бізнес-тренінги.

- Яка мета заходу?
- Головною метою є розвиток ділових якостей учасників. Особлива увага на тренінгу приділяється зміні неефективних форм поведінки у бізнес-ситуаціях на ефективні, аналізу та позбавленню установок, які перешкоджають успішному виконанню діяльності. Робота у бізнес-тренінгах спрямована на професійне і водночас особистісне зростання.

Особливо корисною така форма роботи є для студентів 4-5 курсів, які готуються до професійної діяльності та відчують невпевненість у своїх знаннях, навичках та можливостях, оскільки навчання в університеті все-таки дає більше теоретичні знання, ніж практичні. Саме на тренінгах студенти можуть спробувати себе у конкретних професійних ситуаціях, зрозуміти свої недоліки та мають можливість виправити їх.

- Маріє Михайлівно, студенти довіряють Вам найсокровенніше...

- Розумієте, тренінг є певним таїнством між учасниками та тренером. Тому усе, що там відбувається,

залишається між ними: усі помилки відпрацьовуються, а успіхами гордяться ті, хто був причетний до цього процесу.

- Можливо, успіхами можна поділитися...

- Так, ми хочемо поділитися досягнутими успіхами та емоціями від пройденого тренінгу. Тому пропонуємо відгуки учасників (оскільки, це особистісні переживання та відкриття – імена учасників не будемо вказувати):

«Пройдений тренінг сприяв глибшому розумінню себе самого, вмінню прислухатись до себе та інших, зрозуміти свої емоції, емоції інших людей та вмінню ними керувати».

«Із набутого на тренінгу досвіду обов'язково буду використовувати прийоми самоаналізу та самовдосконалення. Особливо мені стануть у пригоді методи доцільного делегування повноважень та правильна постановка завдань. Також я навчилася конструктивно критикувати (з користю для підлеглого) та сприймати критику на свою адресу, користуватися «фільтрами» захисту від агресії. Я хотіла би й надалі брати участь у тренінгах. Дякую організаторам!»

«Я відкрила у собі лідерські якості і тепер впевнена у власних силах. Дізналась, що нема недосяжних цілей, і що мій успіх залежить тільки від мене».

«Дізналась багато нової і корисної інформації та навчилася відкидати властиві мені обмеження, тепер знаю точно – у будь-якій ситуації є не один, а кілька виходів, і я здатна знайти найефективніший».

«Найбільше сподобалося працювати в групах – ми самі вирішували певні проблеми, висловлювали свої думки, вчилися слухати і чути інших та не боялися помилитись. Адже, ми «пробувались» у різних ситуаціях, щоб бути готовими зустрітись з ними у житті».

«Цей тренінг – дуже корисний досвід та спосіб набуття нових знань та навичок. Хочеться частіше брати участь у тренінгах різної тематики».

«Виявила свої слабкі сторони і зрозуміла, якими методами зможу зробити себе сильнішою. Усе в моїх силах!».

«Частіше б організовували такі тренінги на різну тематику – було би більше користі, ніж засинати на нудних лекціях чи втікати з практичних. Дякуємо організаторам!!! Чекаємо нових зустрічей!»

«Ефективність тренінгу полягає не лише в неординарному способі набуття нових знань та навичок, але й у знайомстві з цікавими людьми, відчутті нових позитивних вражень та емоцій».

В Любові Щастя суть!

– ці слова належать перу відомої письменниці Марії Балицької

«В Любові Щастя суть», – саме ці слова стали лейтмотивом поетичної зустрічі 27 грудня 2012 року студентів гуртка кафедри фінансів «Фінансовий простір» та учнів коледжу ТНЕУ із членом НСЖУ та НСПУ, поетесою, літератором, головним редактором газети «Університетська думка» ТНЕУ, автором більше 30 книг, серед яких збірки поезій, книги для дітей, проза, п'єси, тексти пісень, людиною різносторонньою та багатогранною Марією Йосипівною Балицькою.

Марія Йосипівна вразила присутніх своєю чуйністю, щирістю і

Зі студентської пошти...

На цікавих зустрічах студенти Університету відкриваються у своїй творчості, як Квіти до Сонця...

теплом, які вона невтомно випромінює та дарує оточуючим. Поетеса читала авторські вірші, і поезія ніжно, мелодійно торкалася своєю глибиною та змістом до найвіддаленіших струн студентських сердець. А коли Марія Йосипівна ще й заспівала, то подиву і захоплення присутніх просто не було меж!

Варто зазначити, що слухачі також ретельно готувалися до зустрічі із письменницею і навіть презентували загалу свої перші творчі напрацювання. Зокрема, студентка групи Ф-33 Іванова Анна прочитала авторський вірш «Почуття», в якому розкрила всю гіркоту нерозділеного кохання, а студентка групи Ф-31 Мазур Наталія відкрилася для присутніх, як авторка віршованої прози.

Марія Йосипівна із задоволенням слухала представлені твори, ділилася своїм чималим досвідом, а також, як головний редактор газети, давала цінні поради та рекомендації «юним поетам».

Наприкінці зустрічі поетеса вручила власну збірку поезій «Містична Троянда» студентці групи Ф-31 Онишук Вікторії за «цікаве філософське питання про життя».

Піднесеним настроєм, позитивними емоціями, спільним фото на згадку завершилась ця незабутня зустріч.

Вікторія Онишук, студентка групи Ф-31

«Добу. Безсмертя» студенти прожили за 40 хвилин...

...Отримавши можливість поринути у казкову атмосферу, яку створювали гурт «Називний відмінок» та Зоряна Биндас на презентації свого однойменного літературно-музичного проекту.

Даний проект є гармонійним поєднанням поезії та музики, що просто не може залишити байдужим нікого. Це, одночасно, поєднання дебютної збірки віршів «Безсмертя» молоді авторки, головного редактора радіостанції «УХ-радіо» та Інтернет-газети «Погляд» Зоряни Биндас та альбому «Доба» талановитих учасників гурту «Називний відмінок».

— Ми проживаємо в своєму альбомі цілу добу – від сонячного ранку до казкової ночі, з усіма її емоціями та переживаннями, – зазначила солістка гурту Оксана Балуцька.

— Книжка «Безсмертя» є своєрідною обкладинкою для альбому, – каже авторка Зоряна Биндас. — Унікальність її в тому, що поезію можна не лише прочитати, але й послухати, адже до збірки входить також аудіо-диск із записами віршів та пісень.

Загалом, ця подія справді варта уваги. Слухаючи чудові вірші на різноманітну тематику – від дитячих коліскових до містичної лірики та ще й під акомпанемент «Називного відмінка», ніби дійсно всього за 40 хвилин проживаєш маленьке життя з усіма його радощами і тривогами.

Ярина Сушко, учасниця студентського прес-клубу «Акценти»

«Закохана у квіти і міста» живописець Наталія Басараб

Персональну виставку живопису відомої тернопільської художниці Наталії Басараб відкрили 28 лютого у виставковій залі Тернопільського національного економічного університету. Оглянути експозицію прийшло чимало студентів. Вони з нетерпінням чекали, коли художниця розрізе стрічку і увійде до зали. І ось настав цей урочистий момент. Коли пані Наталія переступила поріг, назустріч їй вийшли дівчата-музи у легких вишуканих сукнях та екстравагантних капелюшках, із червоними трояндами в руках. Під музику, що одразу ж перенесла усіх присутніх у божому Францію, музи, роль яких виконали студентки юридичного факультету Христина Деркач, Тетяна і Наталія Мацекур, закружляли у танку. Тоді по черзі підійшли до пані Наталії і вручили їй червоні троянди. Відтак, ведучий дійства – методист відділу гуманітарної освіти та виховання Юрій Дзюла ознайомив присутніх з короткою творчою біографією мисткині і запросив до слова проректора з питань гуманітарної освіти та виховання ТНЕУ Богдана Петровича Адамка. Він привітав Наталію Басараб з відкриттям виставки, висловив побажання на подальшу творчу співпрацю, вручив їй подяку від ректора університету Сергія Ілліча Юрія та букет квітів. Привітала художницю і її найкраща подруга поетеса Марія Дем'янівна Карпик. На пані Наталію чекало й кілька пісенних дарунків від вокального ансамблю «Галичанка» та солістки народного театру пісні «Для тебе» Ірини Новомлинської. Танець про найпрекрасніше та найніжніше почуття – кохання виконали солісти народного ансамблю танцю «Пролісок» Юлія Бурносова та Андрій Павлів.

Вітаємо пані Наталію із черговою персональною виставкою і бажаємо їй творчого натхнення на багато-багато років! Малюйте нові шедеври і не переставайте дивувати шанувальників Вашого таланту!

Леся Заморська, методист

Рідна мова є акумулятором багатоговікового досвіду людей, в ній втілюється плоть і кров, розум і психологія, честь і гідність її носіїв. (В.Ільченко)

Гуртожиток - наш другий дім!

“Бомби” написав... Ще напишу кілька шпаргалок...

Дві гітари - гарна пара... І пісня на два голоси...

Дівчата люблять Сильних...

Увага - Конкурс!

Газета “Університетська думка”, відділ інформації та зв'язків з громадськістю і первинна профспівкова організація студентів ТНЕУ оголошують конкурс на кращу фотографію зі студентського життя:

- навчання;
- дозвілля;
- гуртожиток - наш другий дім;
- веселий мандрівник.

Світлинки з підписами надсилайте на електронну пошту presa@tane.edu.ua

або mariya-balitzka@rambler.ru

За найкращі роботи - призи!

Мудрих і... працюючих!

...Знайду в інтернеті гарну музику і запрошу в гості дівчат. А вони ще й вечерю з собою принесуть... Будемо пирувати... Чудово жити в гуртожитку!

